

Γ. Κεφαλογιάννης: «Αν ο επιβάτης δεν κάνει χρήση του voucher μέσα σε 18 μήνες, τότε μπορεί να πάρει πίσω τα χρήματά του»

2020/06/26 14:49 στην κατηγορία ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΑ

Σε επίκαιρη ερώτηση του βουλευτή του ΖΥΡΙΖΑ κ. Νικόλαου Ηγουμενίδη για τα δικαιώματα των επιβατών από ακυρωμένες πτήσεις, λόγω κορωνοϊού, απάντησε, σήμερα στη Βουλή, ο υφυπουργός Υποδομών και Μεταφορών κ. Γιάννης Κεφαλογιάννης.

«Το πιστωτικό σημείωμα, το voucher δηλαδή, εκδίδεται από τον αερομεταφορέα και έχει ημερομηνία λήξης δεκαοκτώ μήνες από την έκδοσή του. **Κατά τη διάρκεια του δεκαοκτάμηνου, ο δικαιούχος του πιστωτικού σημειώματος μπορεί οποτεδήποτε να κάνει χρήση αυτού, σε οποιονδήποτε προορισμό του δικτύου του αερομεταφορέα.**

Η οφειλή καθίσταται **ληξιπρόθεσμη και απαιτητή**, εφόσον παρέλθουν δεκαοκτώ μήνες από την έκδοση του πιστωτικού σημειώματος και αυτό δεν έχει χρησιμοποιηθεί. Δηλαδή, αν ο επιβάτης δεν κάνει χρήση του voucher μέσα στους 18 μήνες, τότε μπορεί να πάρει πίσω τα χρήματά του», υπογράμμισε ο υφυπουργός Μεταφορών.

Σημειώνεται ότι, με ΠΝΠ της κυβέρνησης, για το χρονικό διάστημα από τις 25 Φεβρουαρίου 2020 έως τις 30 Σεπτεμβρίου 2020, οι απαιτήσεις επιστροφής του αντιτίμου αεροπορικών εισιτηρίων προς επιβάτες, λόγω ματαιώσεων πτήσεων, ικανοποιούνται με την παροχή προς τους δικαιούχους πιστωτικού σημειώματος, ίσης αξίας με το αντίτιμο του εισιτηρίου της ματαιωθείσας πτήσης.

Τα βασικά σημεία της τοποθέτησης του υφυπουργού Υποδομών και Μεταφορών

Κατά την πρωτολογία του, ο κ. Κεφαλογιάννης ανέφερε μεταξύ άλλων: «Επιτρέψτε μου να σας μεταφέρω για λίγο στο κλίμα του περασμένου Απριλίου. Βρισκόμασταν εν μέσω κορύφωσης μιας πανδημίας και μέσα σε ένα γενικό lockdown, σχεδόν πανευρωπαϊκά, το οποίο εκείνη την περίοδο δεν ήταν καθόλου σαφές πότε θα αρθεί.

Εκείνη τη χρονική στιγμή, η διχογνωμία ανάμεσα στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με την εφαρμογή του Κανονισμού 261/2004 για αποζημίωση, είτε με voucher, είτε με επιστροφή ποσού δεν είχε να κάνει, όπως κακώς υπονοείτε, με το να παίρνει κάποιος το μέρος των αεροπορικών εταιρειών ή των επιβατών.

Αντίθετα, είχε να κάνει με το πώς ακριβώς τα συμφέροντα επιβατών/καταναλωτών θα διασφαλιστούν με τον καλύτερο δυνατό τρόπο.

Με δύο λόγια, ο προβληματισμός στις συνεδριάσεις και τις τηλεδιασκέψεις των Υπουργείων και της Ευρωπαϊκής Ένωσης ήταν περίπου ο εξής:

Εφαρμόζω τον Κανονισμό, όπως ακριβώς προβλεπόταν τότε και προβλέπεται και σήμερα; Δηλαδή, αφήνω ένα μέρος, ενδεχομένως, καταναλωτών να καταστήσουν απαιτητή την επιστροφή χρημάτων από τις αεροπορικές εταιρείες, με κίνδυνο πολλές από αυτές να πτωχεύσουν, θέτοντας έτσι σε κίνδυνο τα δικαιώματα άλλων καταναλωτών/επιβατών που προτίμησαν να πάρουν voucher, όπως επίσης τους επιτρέπει ο Κανονισμός;

Ή αντίθετα, επιχειρώ σε μια έκτακτη κατάσταση, η οποία απαιτεί ενδεχομένως μια έκτακτη προσέγγιση, να νομοθετήσουμε μια έκτακτη λύση; Γιατί αυτό έκανε η Κυβέρνηση.

Νομοθέτησε ότι για το χρονικό διάστημα από τις 25 Φεβρουαρίου 2020 έως τις 30 Σεπτεμβρίου 2020, οι απαιτήσεις επιστροφής του αντιτίμου αεροπορικών εισιτηρίων προς επιβάτες, λόγω ματαιώσεων πτήσεων, ικανοποιούνται με την παροχή προς τους δικαιούχους πιστωτικού σημειώματος, ίσης αξίας με το αντίτιμο του εισιτηρίου της ματαιωθείσας πτήσης.

Το πιστωτικό σημείωμα, το voucher δηλαδή, εκδίδεται από τον αερομεταφορέα και έχει ημερομηνία λήξης δεκαοκτώ (18) μήνες από την έκδοσή του.

Κατά τη διάρκεια του δεκαοκτάμηνου, ο δικαιούχος του πιστωτικού σημειώματος μπορεί οποτεδήποτε να κάνει χρήση αυτού σε οποιονδήποτε προορισμό του δικτύου του αερομεταφορέα.

Η οφειλή καθίσταται ληξιπρόθεσμη και απαιτητή, εφόσον παρέλθουν δεκαοκτώ (18) μήνες από την έκδοση του πιστωτικού σημειώματος και αυτό δεν έχει χρησιμοποιηθεί. Δηλαδή, αν ο επιβάτης δεν κάνει χρήση του voucher μέσα στους 18 μήνες, τότε μπορεί να πάρει πίσω τα χρήματά του.

Αυτό, θα μου επιτρέψετε να πω, ελάχιστα έγινε γνωστό από την πλευρά της αντιπολίτευσης. Προτιμήθηκε, αντίθετα, να δοθεί η εντύπωση στους πολίτες ότι προστατεύσαμε τα συμφέροντα των αεροπορικών εταιρειών.

Κατά τη **δευτερολογία του**, ο κ. Κεφαλογιάννης συμπλήρωσε τα εξής:

«Η Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου με το άρθρο 61, διασφαλίζει πλήρως τα δικαιώματα των επιβατών/καταναλωτών.

Είπατε ορθά ότι η Επιτροπή ζητά να εφαρμοστεί ο σχετικός Κανονισμός, που δίνει τη δυνατότητα για άμεση επιστροφή χρημάτων. Χαίρομαι που κάνατε αναφορά στη Σύσταση της Επιτροπής της 13ης Μαΐου 2020, αλλά είναι καλό αυτό να μην το κάνετε «a la carte».

Την καταθέτω, λοιπόν, στα πρακτικά. Στην παράγραφο 21 αναφέρει επί λέξει:

«Οι οργανώσεις καταναλωτών και επιβατών σε ενωσιακό και εθνικό επίπεδο θα πρέπει να ενθαρρύνουν τους ταξιδιώτες και τους επιβάτες να δέχονται, αντί επιστροφής χρημάτων, κουπόνια τα οποία παρουσιάζουν τα χαρακτηριστικά που περιγράφονται στην παρούσα σύσταση και τυγχάνουν προστασίας έναντι της αφερεγγυότητας».

Γιατί κύριε Συνάδελφε θεωρείτε ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή προχωρά σε αυτή τη σύσταση;

Δεν την ενδιαφέρουν τα συμφέροντα των επιβατών/καταναλωτών ή γιατί θεωρεί ότι στη δεδομένη οικονομική συγκυρία ενδεχόμενη κατάρρευση των αεροπορικών εταιρειών θέτει σε πραγματικό κίνδυνο τη μη επιστροφή των χρημάτων των επιβατών;

Και αλήθεια, ποια θα ήταν η πρόταση της αντιπολίτευσης σε περίπτωση κατάρρευσης των αεροπορικών εταιρειών; Από ποιον θα ζητούσαν επιστροφές και αποζημιώσεις οι καταναλωτές;

Δεν νομίζετε ότι αν κατέρρεε μια αεροπορική εταιρεία δεν θα έχανε το κράτος ασφαλιστικές εισφορές, δεν θα έχαναν άνθρωποι τις δουλειές τους, δεν θα έχαναν οι καταναλωτές τα δικαιώματά τους;

Ο κλάδος των αερομεταφορών στην Ελλάδα, και δεν είναι μόνο οι αεροπορικές εταιρείες, απασχολεί 11.000 χιλιάδες εργαζόμενους. Και νομίζω πως μπορούμε να συμφωνήσουμε ότι μια πράγματι φιλεργατική πολιτική είναι, μεταξύ άλλων, να είναι οι επιχειρήσεις σε λειτουργία.

Με βάση τις έκτακτες συνθήκες, λοιπόν, που επικράτησαν αυτό το διάστημα,

προχωρήσαμε στη βέλτιστη λύση. Εύχομαι να περάσει αυτή η δυσκολία και να μη χρειάζεται να νομοθετούμε αυτές τις έκτακτες λύσεις.»